

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Însemnătatea României.

E acum lucru hotărît că Maiestatea Sa Impăratul și Regele nostru, va face o vizită la curtea Regelui României în toamna asta. Se știe chiar și ziua: e 16/28 Septembrie Maiestatea Sa va fi însoțit de ministrul de externe al împărației, contele Goluchowski și de doi generali. Maiestatea Sa Regele Carol I. îi va ești înainte Maiestății Sale Impăratului nostru, într'unul din orașele dintre Verciorova și București. În 16/28 va fi prânz oficial în palatul regal din București. A doua zi, la 29 Sept. n. un corp de armată va defila înaintea M. S. Impăratului pe înălțimile dela Cotroceni. În seara aceleiași zile M. Sa va sosi în castelul Peleș din Sinaia. În 30 Sept. după-ce va fi cercetat Sinaia, M. S. Impăratul să va întoarce la Viena.

Acestei vizite i-se dă o deosebită luare aminte și multă însemnătate. Era o vreme când peste România se trecea foarte ușor de către făcătorii de socoate a întemplierilor ce pot să dea peste Europa. În timpul mai nou însă, și mai ales după brava purtare a armatei române pe câmpul de luptă în războiul dintre Ruși și Turci la 1877—78, unde ea, armata română, a hotărît pe care parte să cadă norocul învingerii, mai având în vedere înaintarea și întărirea cea aproape fără păreche a acestei armate de atunci încocace, — Europa a început a-și opri mai cu dinadinsul și mai cu grija privirile asupra acestei țări și a glorioasei sale oștiri. Si cum Europa e azi împărtită în două mari tabere militare, una »tripla alianță« (Germania, Austro-Ungaria și Italia) în mijloc, și alta, »dupla alianță« (Rusia și Franția) dându-și mâna peste trupul triplei și amenințându-o în coaste, — și una și alta din aceste alianțe ar dori să aibă pe partea lor pe voivoda Ro-

mânie cu cele vre-o 300.000 de oșteni ai sei! Pățările prin cari a trecut și chibzuințele ce 'și-le-a făcut, au împins România tot mai mult și mai mult spre alianță triplă, și călătoria din anul trecut a părechii regale române la Ischl unde se află M. Sa Impăratul nostru, s'a socotit ca un pas hotărît și oare-cum făcut la vederea lumii întregi, care însemnează alipirea României la tripla alianță. Visita de acum a M. Sale Monarchului nostru, la curtea română, se ia ca o sigilare sărbătoarească, tot în fața lumii, a acelei alipiri. Că România are să se bucură de această alipire ori nu, și că și ea folositoare ori nu, numai viitorul o poate arăta, când dintr-o încăierare de crâncen rezboiu, tripla alianță va ești biruitoare ori biruită. Dar că alipirea României la tripla alianță bucură pe statele ce o formează, se vede din felul cum în aceste state se vorbește azi despre România. Vom da câteva spicuri Eată ce scrie, spre pildă, „Fremdenblatt“, foaia oficioasă a ministerului de externe al împărației noastre:

»Stirea, că Impăratul Francisc Iosif are să facă o vizită la Curtea română, a fost primă negresit, cu mulțumire în toată Austro-Ungaria. Visita aceasta, este dovada lămurită a legăturilor de prietenie ce din fericire viețuiesc între monarchia noastră și împăratul stat vecin. România, prin munca ei serioasă din lăuntru, sub conducerea unui domitor cu mari însușiri de om de stat, și-a cucerit prințul statelor Europei un loc însemnat. România a devenit un stat puternic, așezat pe o temelie tare, care poate privi cu mândrie la cele cucerite, cu încredere la viitor, și-și poate spune cuvântul seu puternic! Ea se bucură azi de drepturi egale în cercul popoarelor europene! Când împăratul nostru va strînge mâna Regelui României, în reședința sa, va strînge mâna capului unui stat amic, care își aparține și însuși, care are simțământul stării sale și ale căruia proprii interese și hotăresc să aibă aceeași direcție politică,

pe care a urmat-o Austro-Ungaria, această mare putere cu totul pacnică.«

Vorbind apoi despre neplăcutul fapt că cu Sârbia și cu Bulgaria bunele legături s'au răcit, și nu mai stăm cu ele pe același picior de încredere, foaia numită încheie: »Cu atât mai îmbucurătoare sunt legăturile tari stabilite între noi și România. Starea legăturilor noastre cu această țeară, care a devenit un membru însemnat din familia statelor europene, găsește doavadă viie în visita ce Impăratul nostru face în acea țeară, și de aceea această vizită trebuie să fie negresit bine primă în toată monarhia noastră, ca o doavadă, că mersul natural al lucrurilor ne-a adus apropierea politică a unui stat care, ca și noi, voiește pacea și a căruia însușință a propăși, trebuie să desfășeze complacerea noastră.«

Stiri politice.

Alegările dietale amânate. Până în zilele acestea, toată lumea ținea ca la un lucru hotărît, că noile alegări dietale se vor face în țeară la noi prin Oct. viitor. În vedere acestui lucru toate partidele de acțiune se și asternuseră din greu pe lucru, cutrărând țeară spre a-și cucerii sprințitorii. În Pesta acum se vorbește, că părările s'au schimbat și că alegările nu se vor face decât pe la începutul anului viitor. Stirea aceasta o întărește de altfel și „Fremdenblatt“, ziarul ministerului de externe al împărației, scriind de curând, că alegările vor trebui să se amâne, fiind de lipsă ca pactul economic între Austria și Ungaria să fie deplin încheiat și cuota primă, încă de dieta de acum.

*

Loc pentru deputați români? Corespondentul nostru din Pesta ne trimite stirea, că unul dintre cuvintele pentru care alegările nu se facă în toamnă, ar fi și acela, că Bánffy când a venit la guvern a luat obligăriștelor de-a aduce mișcarea naționalităților, îndeosebi a Românilor, pe așa zisul „teren legal“. Această însușință a sa

'și-ar vedea-o întrupătată, dacă ar putea aduce în dietă un număr oare-care de deputați de ai naționalităților. Pe seama Românilor ci că Bánffy ar fi aplicat a îngădui vr'o 20 de locuri, în cari să poată reesi cu candidații lor, fără privire la ținuta politică, numai să-i vadă în dietă, să se poată făli în sus că el a știut înfrângere cerbicia Românilor pasivuști.

Să Bánffy ar fi nădejduind să reușească cu planul, văzând halul în care a ajuns politica românească sub »conducerea«, sau mai drept neconducerea, frânturei de acum a »comitetului național«. Amînă dar încă alegerile, doar se poate pregăti printre Români terenul cum să-i vină lui Bánffy bine la socoteala, ear' hotărîrilor de pasivitate încă în valoare, a conferențelor noastre naționale, să li se dea și fără voea noastră, o lovitură sdobitoare. Dăm de altfel stirea cu rezerva cuvenită.

„Asociaționă“ și expoziționă
la
HUNEDOARA.

Ziua de 1 August n., adecă Sâmbătă, de azi o săptămână, va fi pentru Români din Hunedoara și jur, un frumos prilegiu de a-și arăta grija ce poartă și însuflărirea ce simtesc pentru mersul treburilor culturale românești în aceste părți. Despărțemântul VIII (Deva) al »Asociaționii transilvane«, e conchemat la adunare generală în Hunedoara prin următoarea:

Convocare.

Membrii »Despărțemântului VIII. Deva«, al »Asociaționii transilvane pentru literatură și cultura poporului român«, precum și toți aceia, cari poartă la inimă mărețul scop al Asociaționii noastre, prin aceasta se invită la adunarea generală a despărțemântului, ce se va ține în opidul Hunedoara, la 1 August st. n. (ziua de Sf. Ilie prorocul), în biserică gr.-or., înainte de ameza la 10 ore.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Când stau alături..

Când stau alătura de tine
Si te privesc, ear' tu de mine
Apropii trupu-ță tremurând;
Când lași frumosu-ță păr se cadă,
Pe brațul tău ca de zăpadă,
De focul stringerel arzând;

Când pradă dragostei aprinse,
De-a tale buzele-mi stau prinse;
Când tot amorul l-am sorbit...
Mă cred în lumi de prin poveste;
Pe tot pământul nici că este
Un altu-alăt de fericit.

Si totuși plânsul rău mă 'nneacă
Căci mă gândesc că o să treacă
Si-ast dulce vis... c' o să murim..
Si că din noi n'o să rămână
De căt un bulgăr de țărăna
Si-o biată cruce-n țintirim.

H. G. Lecca.

Peleșul.

Din Buceciul, care, vechiu de bătrân ce este, a văzut aşa de multe, încă nici nu-i mai vine să se mire de nimic, se avântă clocoțind un părău de munte atât de sălbatic și de năvalnic, încă par că în răsfățarea lui ar voi să cutrire lumea toată.

E un voinic minunat Peleș, cu părul creț și cu adânci ochi albastri, și e atât de voios și de tare, fiindcă să a născut în adâncimile unui munte urieș. Se zice, că vine dintr-un lac năpraznic, care-i ascuns în fundul pămentului și în care sed zinele apelor. Si dacă stai mult lângă Peleș, aşa de mult, ca de stătut ce stai să uiți lumea, auzi cu totul deslușit cântările zinelor.

Chiar se știe, din când în când, căte-o zi, care, plutind pe o frunză mare și lată de-alungul Peleșului la vale, alunecă din treaptă în treaptă peste cascadele apei și priveste cu ochi voioși la lume. Dar nu poate să o vadă decât acela, care să a născut pe la toacă și n'a avut nici-odată vr'un cuget rău în sufletul lui.

Ele netezesc cu degetele lor gingăsele crețe ale lui Peleș și vorbesc pe șoptite cu dênsul despre leagănul lor cel ascuns în

tainițele muntelui, apoi el le pune în față oglinzi mitite, ca să-și vadă chipurile tranșafirii. Ear' șoptele lor sunt tainice, că-si când s'ar furia prin frunză adierea unui vent domol.

Apoi — Peleș nici-odată nu obosește, atât de mare și este puterea și de grăbită călătoria. Darnic din fire, își reînoește mereu valurile spumegate și nu se întreabă că a dat și că și mai rămâne. Știe prea bine, că jos, în adâncime, e lacul mare, care nu seacă nici-odată, cătă vreme Buceciul nu se va fi prăbușit și marea nu va fi acoperit Carpații. El, Peleș, nu știe de loc a socotii și nu zice nici-odată: »Nu vreau să mă istovesc, ca nu cumva să rămân sărac!« O! nu, harnic și darnic își aruncă valurile prin lume la vale, ca oameni și vietă și ierburi să se recorească din ele.

Se năcăjește cu toate acestea și el căteodată, când primăvara nu vrea să sosească, ori toamna pleacă prea în pripă: atunci se face de tot galbin și se umflă în mână lui așa de tare, încă rupe și sfâșie tot ce-i cade la îndemână. Ear' crivețul ride de dênsul, ori drept pedeapsă il biciuiește și-i aruncă în drum copaci mari, ca să-l obosească cu ei pe nerăbdătorul copil, cu pletele crețe și cu inima îndărjită.

Dar nici nu e cu puțină să nu-l apuce năcăzul, când iarna vine aşa de îngribă. Il este un lucru nesuferit, când copaci își aruncă frunzele în el și trebuie să le poarte, acum neînsuflare, pe acelea, cu cari nu glumise toată vara; apoi îl supără și ghiața, care-l strîmtoarează și vrea să-l silească a tăcea. Căci un păcat mare are Peleș: voiește să stea, mereu să stea de vorbă, cu florile, cu copacii, cu pasările, cu vînturile, chiar și cu mușchii de pe petrele din albia lui, ba, în cele din urmă, și cu sine însuși, când nu mai e cine să-l asculte. Si care e omul ce ar voi să stea cu sine însuși de vorbă? Fie cel mai cu minte, tot i-sar ură în curând, cum i-se urește de multe-ori și celui mai bun al seu prieten, care să a putut deprinde la răbdare față cu dênsul.

Eară lui Peleș ii place prea mult, ca altii să se minuneze de povestile lui, și nu ține de loc să păstreze tainele ce i-sau încredințat, deși munții l-au mustrat adeseori pentru limbuția lui, zicându-i »Babă bătrână«. Dar el și-a scuturat părul creț și a aruncat o privire strângărească la codru, ca și-când ar voi să-i zică: »Așa-i că tie-ți place să mă ascultă!«

Am stat ciasuri multe și îndelungate lângă el și am ascultat spusele lui, și căte-

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței prin directorul despărțemēntului.
2. Raportul actuarului despre activitatea subcomitetului dela ultima adunare generală.
3. Raportul cassarului despre starea cassei.
4. Alegerea unei comisiuni pentru conscrierea membrilor noi și încassarea taxelor restante.
5. Alegerea unei comisiuni pentru controlarea raportului presentat de actuar și a socoșilor date de cassar.
6. Cetirea disertațiunilor însinuate cu 24 oare mai nainte la directorul despărțemēntului.
7. Desbateri asupra propunerilor însinuate conform regulamentului.
8. Raportul comisiunilor exmise.
9. Alegerea a doi delegați pentru adunarea generală a »Asociației«, ce se va ține astăzi la Lugoj.
10. Statorarea locului pentru ținerea adunării generale pe anul viitor.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Deva, 12 Iulie n. 1896.

Dionisiu Ardelean, Francisc Hossu Longin, actuar. director.

*

Ar fi deajuns să publicăm această stire, pentru că nu numai Români din întreg despărțemēntul numit, ci și încolo din întreg comitatul, să se pună cu toții în mișcare grăbind la adunare spre a o face să reușească cât mai frumos, dovedind că știm și noi să ne adunăm unde e vorba de o lucrare culturală națională. Dar nu e vorbă numai de atât. »Reuniunea femeilor române« din comitat, precum am spus în numărul trecut al »Revistei«, a hotărît ca acolo unde »Asociația transilvană« adună lume românească, să folosească și ea prilegiul pentru a da cu o cale semne de viață și din partea sa. Spre acest scop numita Reuniune a întocmit la Hunedoara, o

Expoziție de lucruri de casă femeiești,

având să se aducă de cără țerancele de prin comunele din jur tot felul de lucruri de mână, cusuturi și țesături de casă, expuse vederii obștești, și comisia din Hunedoara a »Reuniunii femeilor«, va împărți între țerancele ce vor avea mai frumoase lucruri, mai multe premii modeste, în bani, ca un sămn de onoare și îndemn pentru viitor.

odată par că vedeam vîrful degetului vre-unei zine, ori piciorul trandafiru, ori o pleată din părul ei; și am auzit adeseori cântări minunate: acum am să vi-le povestesc toate.

Căci nu e taină ceea-ce Peleș a spus: o știe o mulțime de lume, o știu ferega și mușchiul și floarea Nu-mă-uita și fagii și brazi, ear' acelora, cari n'o știu, li-o spune vîntul, ce scutură mereu frunzele până-ce nu le spun toate, ca paserile să ducă vorba mai departe peste nouă mări și nouă țeri, până acolo unde nu mai sunt furtune, fiindcă nu mai este nici aer. Fiind însă, că eu nu am aripi, nu pot purta povestile mai departe în lume, trebuie să le spun așa, pentru că să mergeți și voi să-l vedeti pe Peleș.

Poate că el are să vă povestească mult mai multe ca mie, ear' acelora, cari n'au avut încă nici un cuget rău în sufletul lor, li-se vor arăta și zinele.

Acum — ascultați ce-a fost, cum a fost odată și dacă n'ar fi fost, nici n'ar povestio Peleș.

Carmen Sylva.

*

Am scos această prea frumoasă lucrare din volumul „Povestile Peleșului“ de Carmen Sylva, regina României, ca cei ce nu le cunosc să vadă, ce frumuseți pot afla în acel volum și să grăbească a să-l procura. Costă numai 50 cr. A se cere la librăria din Orăștie.

Publicul se va aduna la biserică, unde va lua parte la slujba de-zeească, ear' după asta la adunare și expoziție. După adunarea »Despărțemēntului« și premiera țerancelor, va urma un

Banchet

ce se va da în sala otelului »Hunyadi várhoz«.

In același timp harnica tinerime română din Hațeg, pentru că folosul să fie împreunat cu frumosul și publicul să afle aci cât mai multe desfășări, a pregătit pe de seară, o

Reprezentăție teatrală.

Se va juca piesa »Cinel-Cinel« de V. Alexandri, de cără dñi: Al. Rimbaș, stud. universitar (Pitarul Sandu); Nicolau Macrea, (Graur) și d-șoarele: Valeria Popovici (Smaranda); Ana Danilă, (Tincuța) și Victoria Danilă, (Florica).

Reprezentăția va fi premarsă încă de o

Declamație.

Se va declama duioasa poezie a lui Coșbuc »Rugămintea din urmă«, prin dl Victor Bontescu.

După reprezentăție va urma

Joc!

In pauză apoi se vor juca de cără 12 tineri în costume, jocurile naționale

„Călușerul“ și „Bătuta“!

Venitul curat al »Reprezentăției« se va da parte pentru »Reuniunea femeilor rom. din comitatul Hunedoarei«, parte pentru »Reuniunea femeilor rom. din opidul Hunedoara«, locală.

Onoratul public român, inteligența și popor, din Hunedoara și jur mai ales, dar și din celelalte părți ale comitatului, este cu stăruință rugătă a da ascultare apelului ce i-se face, devenit în număr cât mai mare pe 1 Aug. n. la Hunedoara, spre a da strălucire cât mai multă adunării după și frumoase ce se plănuiesc.

PACEA LUMII

Stările în Creta.

Nu s'a ajuns încă la statonnicirea păcii. Puterile europene încearcă împăcarea creștinilor nemulțumiți, dar ei cer prea mult, cât nu se poate cere Sultanolui să le dee. De aceea pacea nu e încă stabilită. Până atunci ciocnirile dușmanoase nu pot fi împedecate. Luni ear' au fost atacați în Herakleion creștinii de cără Turci, ucizând pe zece creștini. Si măcelul s'a întins și în alte părți. Multime de creștini din Creta fug în Grecia, ceea-ce îngreunează bunățelegere și împăcarea.

Revoluția în Hauran.

In ținutul Hauranului, în Turcia, (Asia), revoluția isbuicită de nou de cără, a dus la crâncene încăierări. Druzii răsculați se adunaseră între două orașe, în număr de vre-o șepte mii (cât vr' 5 regimenter). Guvernul turcesc a trimis contra lor vr' 24 batalioane de armată și patru baterii cu tunuri. În septembra trecută a fost ciocnire crâncenă între răsculați și armată. Răsculații au fost sdrobiți de tot, după mari perderi. Se crede că nu vor cudeza să se mai ridice.

Măceluri în Armenia.

O telegramă din Armenia (Turcia-asiatică) sosită Sâmbăta trecută, vestește că în orașul Egin din cercul Diarbekir, s'a întemplat ear' o crudă măcelărire a poporațiunii creștine de cără Turci. Peste patru sute de creștini au fost ucisi într'o zi, și orașul jăsuiț în chip barbar!

Revoluția din Cuba.

Luptă grea au să poarte Spaniolii cu locuitorii moșneni ai insulei Cuba, (America) stăpânită de ei, răsculați acum contra domnirei spaniole. Răsculații folosesc toate mijloacele întră a face pagube și greutăți trupelor spaniole: strică sinele drumului de fer ce aduce trupe, că trenurile să răstoarnă, stau ascunși și-i atacă pe neașteptate, etc. O telegramă de Luni, spune că în ținutul Pinar del Rio s'a întemplat încăierare crâncenă între răsculați și trupele spaniole conduse de generalul Inkram. Trei sute de ostăi spanioli au rămas morți, mulți răniți și oastea bătută de răsculați. Pe însuși generalul Inkram l-a prins. In Spania ferbere mare pentru această înfrângere.

„Si noi suntem!“

Unul dintre popoarele țării noastre, care mai puține semne de viață dă și dădea acum de îndelungă vreme, sunt Rutenii, viață de Ruși, locuind în număr însemnat în părțile de Miază-Noapte—Răsărit a Ungariei. Grosul Rutenilor se află în Galitia, între granița noastră și a Rusiei. Despre Rutenii nostri mai ales, începuse lumea a zice că sunt un popor — mort!

Milleniul Maghiarilor are însă darul să învie, vezi, și morții! In zilele acestea în o foaie ruteană din Galitia, a apărut un protest contra milleniului ungureș, subscris de un număr mare de inteligență ruteană, și scris rutenește, ungurește și nemetește, dat la iveală ca protest în contra groaznicelor nedreptăți ce să fac Rutenilor din Ungaria prin Unguri. Protestul a apărut sub titlu: »Si noi suntem în Europa!« și sună ca un glas puternic din afară ce strigă amenintător Ungurilor în ureche: Să nu uitați în lucrarea voastră de stîrpire a fraților nostri, că suntem și noi aici, la graniță, vecini, și când va fi vremea potrivită, o să vă cerem socoteala!

Cât sună din toate părțile stropiți cu apă rece, și tot nu să desmetește! Când odată să vor desmeteci, să nu le fie numai prea tarziu!

Limba română la postă.

In multe locuri posta maghiară merge peste măsură departe în purtarea ei respingătoare față de limbile nemaghiare cu care are a face. Este știut din ce se susțin poste, telegraful și trenurile în țeară: din cruceri adunați dela public pe timbre și taxe. Ear' cum publicul în această țeară, după chiar statisticile oficioase, este mai mult nemaghiar ca maghiar, firește și în venitele postelor și trenurilor se scurg mai mulți cruceri adunați dela nemaghiari! Si cu toate acestea în prea multe locuri nemaghiarul ce merge la postă și tren, e șicanat în chip urit și cu scărboasă îngâmfare de cutare hiți-fiti de oficiali mai ales tineri, dela postă, ce nu știu că se cade să se poarte frumos cu aceia, cari merg să verse cruceri în punga din care trăesc și ei. Limba română le scoate rău ochii la unii »hazafii« și destul să fi scris românește numele cuturui oraș, ca să ai de furcă cu postarul.

Așa ni-se scrie, de pildă, din Oravița-română, că de curând un Român având să trimite bani, a scris pe mandat numele orașului românește și sub el și ungurește. Cassarul însă unde nu-mi începe să facă gură că de ce n'a scris numai ungurește, că așa trebue, și a trebuit să fie omul bărbat ca să-l aducă la ordine pe prea înfocatul patriot și să-l facă să primească mandatul.

Facem luători aminte pe cetitorii nostri că acestea sunt numai svârcoliri de-ale celor cu zgârciuri patriotic, dar lucruri la cari ei ar fi îndreptăți, nu sunt! Dacă cutare postă spune că nu știe ce-i aceea Orăștie ori Sibiu

ori Brașov, el numai se face prost, dar știe, și e dator să primească ori-ce scrisoare recomandată ori mandat cu bani pe care vor fi scris numele orașului românește, fie și numai românește. Este o carte mare a comunelor tuturor din țeară, pe care o au și o cunoște toți la poste, și acolo sunt și românește toate satele și orașele, și cei dela poste le știu pe toate, ear' ce n'ar ști, află îndată în carte.

Noi avem drept să scriem, ear' ei au datorină să primească, fără să ne șicaneze, ori-ce scrisoare românească.

E drept că pe alocarea au cam uitat dominiile românește. Dar de ce? Din vina noastră, cari cei mai mulți suntem lasă-măsă-te-las, și mergând la poste și la tren, cerem o marcă ori o carte de corespondență ori un bilet, toți — ungurește, fie de frică, fie conduși de gândul smintit că ne sedebine să arătăm că știm și noi cere în limba lui Tuhutum, fie apoi că unii, vai de ei, se rușinează, dragă Doamne, a vorbi în public în această limbă valahă, de care »domnii« strimbă din nas! Ei, așa fiind, cine-i de vină că slujbașii de poste și tren, deprimi de noi înșine, încep a fi tot mai îndrăsneți, mai năvalnici și ne cer apoi ca noi să ne căciulim lor, nu ei nouă!

Înțelegeți odată, fraților, că e o rușine aceasta pentru noi, și că pe calea aceasta urmând, ne ducem noi înșine limbă la tot mai multă umilită, din care odată nici că vom mai putea-o apoi scoate.

Folosiți-vă, drept aceea, și la poste și la telegraf și la tren, numai și numai de limbă românească, atât în scris, cât și în vorbire, — sau cel mult, puneti pe adrese sub numele românesc și cel maghiar, dar' numirea românească afară să nu rămână!

Dacă unul și altul vă șicanează și vă face greutăți spunând că nu vă înțelege, ajutați-vă cum puteți și cum aflați pentru moment de bine, dar totdeauna cereți cartea plângerilor (»Panaszkönyv«) care se află la fiecare postă și stație, și scrieți în ea, tot românește, neplăcerea ori paguba ce visă a făcut prin încăpinarea patriotică a cuturui prea mare »ocoș«, și direcția va întrevie pentru îndreptarea răului!

Azi aşa, mâne aşa, dirjii se vor îmblânzi pe încetul, șicanele se vor împuțina și iubita noastră limbă va da înainte și se va simți mai puțin umilită de cără căți buni și nebuni, decum azi se simțește!

Tricolorul nostru.

Ea răși »vitezii« gendarmări. Le scoate ochii, nu altfel, frumosul tricolor, celor ce cred că acest tricolor primejdusește viitorul stat național. Unde-l văd îl prigonesc, și nu se gădesc că chiar prin asta ne învăță că mai tare să-l iubim, să ținem și să ne gădim la el. Si învățătură prinde. Azi până și copiii și copile noastre știu aceasta și chiar de aceia poartă acest tricolor și îl ști și împăleşte peste tot locul! Dovadă și următoarea întemplieră ce ni-se împărtășește: In comuna Buceșu, (com. Hunedoara) în ziua de Sf. Petru 3 fetițe de Român purtând tricolor mergeau la săbătă. Un sergent de gendarmi văzându-le să repezit (mare curajul) la ele și le-a rupt tricolorul din piept, întrebându-le că cine le-a învățat să-l poarte? Copile au răspuns că aşa au voit să se deschidă, neîndemnate de nimenea. Una avea și ciorapi împletiti în tricolor și necăjătă a zis sergentului că să-i iee dară și ciorapii, că și aceia sunt în tricolor, să le deschidă și desbrâzne în drum! Firește n'a îndrăsnit să facă, ci a lăsat pe copile să meargă mai departe. Tot satul să ia încărbit de atâtă răutate și ură arătată față de Români în chipul de mai sus. Copile, firește, tocmai de aceea or să poarte și mai vîrstos mandrul tricolor, și vor fi urmate și de altele.

Economul. — Același lucru ni-se scrie din Leșnic. Fiicele lui preot G. Popovici de acolo, d-șoarele Maria, Asinefta, Valeria, Lucreția și Aurelia, mergeau într'o zi, mai săptămânile acestea, pe stradă, purtând în păr și pe piept mici frunze tricolor. Doi gendarmi ce chiar treceau, le-au oprit locului luându-le la întrebări cum le chiamă, la ce li-s-a răspuns îndrăsnet și în batjocură: cum ne-au botezat! Gendarmii s-au aprins și au început a amenința copile poruncindu-le să iee jos tricolorul, la ce d-șoara Victoria li-a răspuns să-i

arete porunca pe temeiul căreia le cer acest lucru, să le arete prin cine și de când e opriți a purta acest tricolor? Gendarmii însă s-au purtat foarte — ungurește: s-au repezit și le-au rupt ei își frunzele tricolor, cu puterea, ceea ce a încârbit pe toți cătă au avut de atâtă »vitejie«, — dar ca să fi putut înfrica pe copile ori ca prin asta să le fi înstrăinat de a mai purta mândrul tricolor românesc, nici vorbă! Din contră!

Da, ei ne arată ce trebuie să ne iubim noi mai mult, prin aceea că ne atacă ce trebuie să ne fie mai prețios, mai de fal!

Industria și comerțul.

Veacuri dearindul străbunii nostri au fost legați de glie și osândiți ca afară de răspălată pentru munca lor, să nu aibă nimică. Deși chiar și în timpurile noastre, noi Români avem să ne luptăm cu multe greutăți, totuși putința de a ne face munca mai roditoare ne este dată. Nu mai sunt împregiurările cari împreunau numai apăsarea cu umilință. Spiritul de întreprindere nu mai este înăbușit cum era odinioară. Ear' cursele cari nișări puteau pune nu sunt susținute de legi. Puțină băgare de seamă și voie, și greutățile azi se pot și întimpina, se pot și înălță. Conduși de astfel de credințe, ne-am cugetat cum am putea lărgi cercul de lucrare al muncitorilor nostri, însă așa, că rodul muncii ce avem în vedere, să fie mai imbelșugat și cu timpul dîntr-însul să guste cu folos toate păturile poporului, îndeosebi *industriașii*, la întărireia căror este neapărată trebuință să lucrăm din toate puterile! Să așa am venit la credința, că munca poporului nostru, ca să nu mai poată sta legată numai de glie, ci să intre și pe terenul *industrial* cu îsbândă dorită, să se facă oare-cum, ca neguțătoria premergându-i să vină industriei în ajutor. Avem începutul de industriaș, avem de neguțători. Însă nu avem nici neguțători nici industriaș destui, ca să țină cumpăna dreaptă între cei cu glia și cei cu industria și comerțul. Nu avem destui, încât folosul muncii să fie drept împărtășit și pe alte terenuri, și să putem trage destul folos din acelea. De aceea ne-am hotărît să punem umărul, și să lucrăm într-acolo, ca și poporul nostru să ajungă odată să se bucure și el de rodurile cari le dă *industria și comerțul*. Spre sfîrșitul acesta încă în anul acesta ne-am întovărășit mai mulți însă, formând o însuire, care în Februarie a. c. să-a început lucrarea prin deschiderea unei neguțătorii de marfă colonială. Însă fiindcă întreprinderea să a fost întemeiat pe sistemul Raiffeisen, car' publicul român în felurile forme la felurile dări, a arătat că 'i-ar veni mai bine la socoteală, dacă întreprinderea ar fi strămutată în Asociațione pe acții, în adunarea generală din 23 Maiu a. c. însuirea a votat straformarea ei în forma mai sus atinsă. Scopul ne este mai presus de formă, și nădejdiu că cu capitalul ce voim să-l adunăm, pe calea acțiunilor, îl vom și ajunge. Aceasta o zicem întemeiați pe experiențele din cele patru luni din urmă, cu toate că greutățile, cari le-am avut, sunt și mari și multe. Scopul nostru este de a întemeia un isvor, nu numai de căstig material, ci și de a deprinde și lăti între Români comercial și industria.

In cele următoare punem sub ochii onoratului public un prospect, care arată și mai lămurit de ce e vorba, ce voim? Eată-l:

Prospect

pentru întemeierea unei societăți de consum pe acțiuni cu sediul în Sibiu, sub numirea: »Industriașul«.

1. Scopul societății este a procura și vinde pe lângă prețuri moderate articoli comerciali, a căror procurare și vindere va afla consiliul administrativ că e în folosul societății și al publicului cumpărător.

2. Societatea se înființează pe timp ne-determinat cu un capital de 50.000 fl., care se împărtește în 1000 acțiuni à 50 fl. v. a.

3. La subscriere, ca societatea să se poată înființa și să poată începe fără amănare multă, lucrarea, sunt a se plăti 20% din valoarea nominală a acțiunilor, adecă după fiecare acțiune 15 fl., restul se va solvi după

provocările directiunii; (provocarea nu poate pretinde rate mai mari de 10%, nici în perioade mai scurte de 2 luni).

4. La subscriere fiecare subscritor de acțiune, plătește 1 fl. ca contribuire la cheltuielile de fundare.

5. Membrii fundatori au dreptul de a alege prima direcție pe cei trei ani dintăi, conform legii comerciale §. 183.

6. În casă când s-ar subscrive mai multe acțiuni decât cum sunt proiectate, reducerea se va face în proporție cu numărul acțiunilor subscrise, despre ce acționarii vor fi încuноștiințați. Pentru sumele incuse până la adunarea generală fundatorii garantează solidar.

7. Plătirile se fac până la 31 August a. c. la „*Însuirea industriașilor români*“ din Sibiu.

Terminul adunării de constituire se va publica prin ziare.

Prospectul s'a compus și exmis conform §. 150 din legea comercială.

Dat în Sibiu 1 Maiu 1896.

Comitetul fundator:

Nicolae Cristea, ases. cons., Sibiu; Ioan Viza, proprietar, Sibiu; Teodor Popescu, comerciant, Sibiu; Const. Dragoș, păpușar, Sibiu; Ioan Ganea, cojocar în Sibiu; Ioan Costin, preot și redactor în Sibiu; Niculai Toma, proprietar, Făgăraș; Ioan Pop, tîmplar, Făgăraș; Ioan Gimbes, pieler, Făgăraș; Alexandru Aiser, comerciant, Făgăraș; Iosif Ciona, pieler, Făgăraș; Ioan Popescu, propri., Toplița; Dumitru Banci, farmacist Seliște; Stefan Oltean, măsar în Blaj; Stan Steflea, comerciant, Seliște; Mateiu Rădulescu, pantofar, Seliște; Ioan Tîntea, cojocar, Seliște; Ioan Bucșan, pieler, Seliște; Simeon Simonetti, pantofar, Seliște; Nicolau Simtton, tipograf, Sibiu; Teodor Moldovan, cismar, Sibiu; Teodor Onișor, econom, Blaj.

Notar bătăuș.

Oamenii acestia pun la probă îndelungă-răbdarea poporului nostru bland, *prea bland!*

Doi terani din *Vârmaga* având de curînd de lucru la notarul din Hărău, Bugyul Sándor, au fost chemați de notar în cancelarie, unde cu el era scriitorul seu și un alt Ungur din Hărău, și având pic pe terani, a căutat pricina și a pris ceartă, și-a început a-i bate în chip păgân până să se sătură, apoi i-a slobosit acasă. Unul dintre terani și-a scos atestat dela medic și a dat în judecată pe micul tiran.

Dle vîcișpan al comitatului! Ce zici la aceste dovezi de cultură millenară a zbîrnilor d-tale așezări în mijlocul poporului român fără voea lui? Voiți să ne cercăți îndelungă-răbdare? Să nu vă mirați dară, când veți auzi că să-a sfîrșit și această îndelungă răbdare și poporul și-a făcut dreptatea să cum el își stie face! Noi nu vi-o dorim, dar afănd că azi-mâne se va întembla îci-colea, nouă n-o să ni-se pară nefirească. Oamenii voștri îl împing și spre acest sfîrșit!

NOUTĂȚI

Abonenților nostri. Aducem la cunoștința domnilor abonenți, că acesta e cel din urmă număr ce să mai trimită celor ce nu și-au plătit cel puțin restanța pe jumătatea întâi a anului, nici ni-au scris că doresc să avea foaia noastră și mai departe.

Scoala română gr.-or. din Geoagiu-de-jos este amenințată, precum știm, cu închidere de către inspectoratul regesc unguresc de școale din comitat, și anume pentru că localul de școală ar fi ne mai corăspunzător trebuințelor. Ne-am arătat în Nr. 26 al »Revistei« durerea noastră cea mare și grăgăce ne-a cuprins la vestea de-a rămâne fără școală românească în Geoagiu, unde avem vre-o 400 familii române. Acum o rază de nădejde ne mai încălzeste. În săptămâna trecută, precum aflăm dela d-nii preoți locali, fiind dl protopop Ivan în ceva treburi bisericești la Geoagiu, a adus și treaba cu școală în desbatere, și s-a hotărât și oamenii său învoit se repareze temeinic, în cel mai scurt timp, școală, pentru a înălțăitura temeiul pe care inspectoratul să-l pus, pentru înciderea ei.

Stăruim cu toată tăria și din toată inima și din partea noastră pe lângă poporul român din Geoagiu, se dee cu toți mână de ajutor

la ridicarea unei școale potrivite și vrednice de timpul în care trăim și de numărul mare al Românilor de acolo, jertfind ce li se cere și căt e trebuință pentru ținerea unui învățător bun și calificat, care să le înalte în scurtă vreme școala la locul ce i-se cuvine: de școală fruntaș chiar, între cele din jur.

De vom fi nepăsători și nejerșitorii pentru școalele noastre, *perirea noastră din noi va fi!* Să cine e pe cătălosul ce să-și vree perirea să și a neamului seu? Să ne punem dar pe lucru unde primejdia e aproape, precum e și în Geoagiu!

Starea semenăturilor în comitat e înfloritoare. Se nădejdește mult și dela grâne și dela cucuruz. Viile deasemenea sunt încărcate din greu de struguri, cari săgădăesc o toamnă bogată cultivătorilor. Năcaz numai că în multe comune a început să se încuibe și pe la noi, holera viilor: »filoxera«.

Omor în Rădulești. Luni seara, în 8 Iulie, Gheara Ioachim mergea spre casă dela tată-său unde fusese la lucru în clacă, când pe neasteptate un răufăcător necunoscut până acum, eșindu-i în drum, l-a lovit cu ceva în cap, atât de greu, că nenorocitul a murit peste puțină vreme. Toți în comună său încrăpă de aceasta veste, căci ucisul era un om foarte de omenie.

Marele circ Sidoli din București, a fost poftit de către primăria orașului București să fie să dea și în Budapesta un sir de reprezentări, fiind mileniul și putând să aibă public mult. Directorul circului însă a respins imbieciunea primăriei din Pesta, spunând că circul seu e »circ regal român« și nu poate da reprezentări în capitala Terii Ungurești cătă vreme România sunt subjugăți și nedreptății de Unguri!

Icoane sfinte reușite. Pictorul bisericesc I. Reumann din Orăștie, a fost însărcinat din partea comitetului parochial din Cebea, să facă vre-o 4 icoane sfinte pentru nouă și frumoasa biserică de acolo. Săptămâna trecută a fost dl preot I. Jurca însuși după icoane, și ne spune că e foarte mulțumit de felul cum numitul pictor a lucrat, pentru un preț foarte ieftin (80 fl. patru), icoanele.

Pușcă nouă. La armata comună (de linie) se va introduce o pușcă nouă, mai usoară cu 1 kilogram ca cea de acum. Sistemul tot »Mannlicher«, dar de calibră (lărgimea țevii) mai mică. Gloanțele vor fi firește și ele mai mici, și un soldat va purta nu numai 110 ca acum, ci 130 în 26 magazine. Începând cu anul viitor, în tot anul se vor pregăti 15000 puști, până vor înlocui pe toate cele de acum. Cheltuielile acestei schimbări fac 100.000 fl.

Logodnă. Dl Dimitrie Popovici din Caransebeș, și-a încredințat de viitoare soție pe d-soara Aurelia Petrovici din Dobra.

Tigancă omorită. La 17 Iunie n. făptuitorii necunoscuți au omorit o tigancă în Petrila, și au aruncat-o moartă, în depărtare dela locuință sa.

Plug electric. După plugul cu vapor, știința înzestrează acum agricultura cu plugul electric (adecă dus cu puterea electricității, precum cel cu vapor și dus de puterea aburului). Un asemenea plug s'a inventat la Lipsca. Cu acest plug aratul unui hecăt, la o adâncime de 30 centimetri costă numai 10 fl., pe când aratul cu abur costă 25 până la 30 fl., ear cu boii 30 până la 35 fl. E încă de însărmă că pentru aratul pământului la adâncimea de 35 centimetri trebuie să se înjuge cel puțin 10 părechi de boi la un plug, și cu acest plug dus de electricitate, merge.

Schimbare de garnisoană. Bataillonul 1. din Reg. de inf 62, e strămutat din Orăștie. Plecând la manevre, nu se va mai reîntoarce, ci va merge la Murăș-Oșorhei. În locul lui va veni un bataillon din Reg. 82. Domnii ofițeri ai bataillonului 1/62 arangează la 28 Iulie, seara, o festivitate de despărțire împreună cu joc, în hotelul »La două pistoale« din loc.

Petrecere de vară se va aranja de »Reuniunea pompierilor voluntari« din Seliște (l. Sibiu) Duminică, în 14/26 Iulie 1896 în »Mailat«. Venitul curat este pentru fondul reunirii.

Moarte. Doamna Ana Șarlea, vîeduvă protopopeasă gr.-cat. în Tapu (lărgă Blaj), a petrecut la rudele sale în Balomir vre-o 2 săptămâni. Voind în 13 a. l. c. a se întoarce acasă, a plecat cu o trăsură la gara Șibot, în drum însă spăriinduse caii de o adunare de oameni ce erau strâni la o nuntă, s'a răsurnat trăsura și numita doamnă a căzut și s'a lovit de greu, că după un chin de 6 ore a

încetat din viață. În 15 a. l. c. a fost înmormântată în cimitirul bisericii gr.-cat. din Balomir, lăsând în jale pe vîrul seu Ioan Balomir, d-na Maria Balomiră căs. Zunea, Sofia Balomir, George Balomir și o mătușă a sa, care a purtat și grije de toate până la înmormântare. Fie-i țărăna usoară.

„Deputații nostri“ (dela 1895—1899) este titula unui volum drăgălaș de vre-o 320 pagini, apărut la Carol Müller în București, dându-ne o frumoasă icoană a dietei române. După prefață, care lămuște scopul cărtii: de-a mări interesul publicului față de parlament și a ridica vaza acestuia, precum în alte teri se face, urmează o scurtă istorie a parlamentarismului în România, apoi articoli de lege despre funcționarea adunării deputaților, tabela articolilor din constituție, legea electorală română, regulamentul interior al adunării deputaților, pe urmă toți deputații din dieta de acum (174) cu date din viață lor și cu portretul. E o publicație foarte interesantă pentru cei ce doresc a cunoaște felul de lucru al parlamentului din regat. Publicația e făcută de dñii George Nicolescu și Albert Hermely. Costă 3 lei. După ea va urma altă: »Senatorii nostri«.

Un învățăcel de tiporafie se prezintă îndată la »Minerva«, institut tipografic, societate pe acții în Orăștie. Cei cu cunoștință de limbi vor fi preferați. Vîrstă între 13—15 ani.

Cărți nouă.

„Carte de rugăciuni“ pentru folosul și măngăierea fiecăruia creștin, întocmită de Ierodiaconul Damaschin din sfânta mănăstire Sinaia, — a eșit de sub tipar zilele acestea la librăria J. Ciurcu în Brașov. Are multe chipuri în text și rugăciuni pentru tot felul de trebuințe. Cuprinde 22 coale 16º (350 pagini), tipărită cu litere latine, mari, cetețe.

Din »Biblioteca pentru toți«, cea mai prețioasă publicație literară în zilele noastre, apar neîntrerupt 3—4 numeri într-o lună. Eată cei mai noi:

Nr. 60, 65 și 66: »Manon Lescaut«, un mișcător roman în trei volume, de Abatele Prevost.

Nr. 61. »Trotoarul Bucureștilui«, mică lucrări cu spirit, icoane din viață de toate zilele a marilor orașe, de D. R. Rosetti.

Nr. 62. »Enoch Arden«, o superbă poemă de Tennyson, mare poet englez, frumos tradusă în versuri de H. Lecca.

Nr. 67, 68 și 69. »Universul și minunile«, un foarte folositor studiu asupra universului, formațiunea lumii și schimbările ei, apoi a tuturor celor din jurul lumii.

Nr. 70. »Legenda Tiganiilor«, o hazlie lucrare în versuri despre Tigani, de P. Dulju.

Recomandăm cu stăruință tot ce apare în această prețioasă bibliotecă.

Se poate căpăta ori-care număr precum și ori-ce alte cărți, la librăria F. Schäser în Orăștie.

FEL DE FEL

Soț crud. Unui cismar din Dob

Din public

(Pentru cele publicate în rubrica aceasta, redacția nu primește răspunderea).

„Dovezile“ dlui Aurel C. Popovici.

In »Epistolă deschisă către dl Aurel C. Popoviciu« am cerut dela el dovezi că într-o devără a luat parte dl Augustin Muntean la pretinsa confuzaire a »trădătorilor? Si am cerut cu acea comitivă, că până nu va produce probele, este afirmarea lui o calumnie și el calumnator, pe care nimenea nu-l poate considera de om cinstit; — după terminologia lui ar fi trebuit să-i zică: mișel, mojic, pezevenchiu, măgar etc. etc., dară credeam pe deosebit că terminii acestia vor ofensa bunul gust al cetitorilor, de altă parte n-am aflat de bine să fiu făță de el — de tot sincer, la prima întâlnire. E lucru curios, că »mântuitarul românișmului« (?) e și de »greu la cap« (vorbele lui) că n-a înțeles, că numai din aceste două considerații nu l-am apostrofat și precum se vede că ar fi meritat. Se vede, zic, pentru că n-ai produs, dle Popovici, că n-ai putut produce, dovezi, și ai pășit în public cu o astfel de afirmație într-o formă să deosebită, fără să ai cea mai mică dovedă, și pentru că cetezi a ignora și a desprețui declaratiunile unor d-ni cinstiți produse de mine ca dovezi contra minciunilor d-tale. — Ori crezi d-ta, că dl Brote, ori dl Muntean, ori dl B. Pop, și ceilalți d-ni, n-ar avea bărbăția să-și recunoască faptul ce le atribui? Crezi că toată lumea înțește, numai d-ta vorbești adevărul? Crezi doar prea-cinstite (?) că ești un cap încoronat, pe care nimenea nu e competent (!) a-l lua la răspundere, pentru calumnile mincinoase ce și-a permis? Crezi, că e »mișelie« a pretinde dela d-ta să dovedești ce ai afirmat? Ei bine, dle Aurel C. Popovici, ce ființă crezi că ești d-ta? Permite-mi să te reduc la valoarea adevărătă: ești un om cu studiu neisprăvit, care fără muncă reală trăiește

din — francii nevestei sale... Frumoasă (?) poziție, nu-i vorbă, dară nu te îndreptăște nici decât ca să fie așa impertinent.

Insușirile d-tale le posedă un adevărat »fanfaron«, ca d-ta; — dacă știi ce va să zică fansaron, că din răspunsul d-tale apare că nu știi, pentru că l-a aplicat nepotrivit.

Ceea-ce afirmă d-ta, că: in articoli scriși în »Tribuna« ai făcut »politică« și n-ai avut deosebită cu onoarea personală a dlui Augustin Muntean, este o probă eclatantă, că d-ta nu știi, că ce va să zică cuvântul »politică«. Este aceea »facere de politică« că tradezi în public confuzaile confidențiale și intime ce ai avut d-ta cu d-nii Brote și Slavici, ori ce afirmă că a avut deneșii fără d-ta? Ce ai făcut d-ta este numai desvăluirea unui fapt — dacă e adevărat — dară nu e — politică! A »face politică« însăncăză: a căuta mijloace potrivite să ajungi la locul propus. Ai căutat d-ta în »Desvăluiri« d-tale după astfel de mijloace? Ai dat națiunii vre-un sfat bun, ori fie chiar și rău, ce are să se ajungă scopul? Prin urmare politică națională n-ai făcut. Ai căutat însă și ai aflat mijlocul să-ți ajungi scopul d-tale personal: să-ți faci reclam, să vorbească obștea românească despre d-ta ca despre un mântuitar al causei! Fanfaron-Reclameister... Un om pătimăș, guraliv cum te recomanzi în răspunsul d-tale, nici nu poate face politică cu rezultate. Apoi afirmarea, că cineva să angajat de agent în serviciul adversarului: absolut nu e o afirmație care acoperă în sine politică; această afirmație e deosebită și prin urmare vătămașă pentru persoana despre care se afirmă; deci cu drept am pretins să-ți dovedești afirmația!

Aceste sunt adevăruri cari d-ta, dle A. C. Popovici, cu mosturi îngâmătate și efluxuri de ale grandomaniei de care săturate este prostul și neobiectiv răspuns al d-tale, nici când nu le vei putea răsurna! Astfel toate apucăturile sofistice și ținuta d-tale îngâmătată și proastă

de tot, n-ai alt scop decât a masca perplexitatea în care ai ajuns *neavând probe*, cu cari să-ți speli timbrul de calumnator miserabil, care singur și-l-a imprimat în frunte neproducând dovezelile pretinse.

Iti zic și acum: dacă ai probe, afară cu ele, și atunci ești om cinstit, și îl voi condamna pe fratele meu; pentru că eu nu cunosc cult de persoane. Dară până când nu dovedești, rămâi un calumnator mincinos și prea-friște și — »mișel«.

In fine, dle fanfaroane, să mă ocup niște și cu frazele finale ale elocuentului (d-ta ai zice: obraznicului) d-tale răspuns, care sună așa: »... glasul măgarului nu se audă la ceruri« și: »... cât timp hotarul te împedecă a-i administra o lectie sunătoare pe obraz«.

Că d-ta nu ești »cer« și eu nu-s »măgar«, să cred că ar fi ridicul a demonstra, prin urmare ai mințit după, ba se manifestează în fraza aceasta și un simptom regretabil de grandomanie, un fel de nărozie, care dacă se va desvolta, va ajunge zile triste biata națiune română, căci »mântuitarul« ei va fi escortat în — balamuci! Deci fii bun pentru D-zeu nu-ți ești din sărite! A doua frasă, cea cu »lectii sunătoare« e caracteristică foarte. Va să zică prin astfel de »lectii« ai dori să-ți reparezi onoarea, dară te reține »hotarul«, mai bine zis frica de prinsoare — și așa-ți lași biata onoare nereparată. Iti e mai scumpă libertatea decât onoarea! Frumoase principii! Dară și de altfel astfel de exerciții de »lectii sunătoare«, numai pentru cocișii beti sunt moduri de aplanare!

Orăștie, la 25 Iulie 1896.

Dr. Aurel Muntean,
advocat.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Iulie st. n.

Budapesta: 28 24 35 18 7

Tragerea din 11 Iulie st. n.

Timișoara: 87 6 48 26 80

Tragerea din 22 Iulie st. n.

Sibiu: 52 72 67 20 73

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI
dela 14—20 Iulie st. v.

Zilele	Călindarul vechi	Călindarul nou
Dum.	a 9-a după Ros., gl. 8, sft. 9.	

Dum.	14 Apost. Achila	26 Ana
Luni	15 SS. M. Chiril și Iul.	27 Pantaleon
Martă	16 S. Muc. Atinogen	28 Inocențiu
Merc.	17 † M. Marina	29 Marta
Joi	18 M. Iachint și Emil	30 Avdon
Vineri	19 Cuv. Macrina	31 Ignat L.
Sâmbătă	20 (†) S. Proroc Ilie	1 Aug. Petru

108 (408) 2—3

Haszonbéri hirdetés.

Báró Szentkereszty Györgynének Hunyadmegyében **Bokaji tagsított birtoka, 1896. október 1-től több** egymásután következő évre haszonbérbe kiadó. Kivátnatra kimerítő felvilágosításokat ad: Báró Szentkereszty György, posta és vasutti állomás: **Hosszuaszón**, Kisküküllő megye. —

Excelenta apă minerală, VENUS, pentru vinuri.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

IOAN I. VULCU

(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei nove a lui Ioan I. Vulcu, negustor român, bogat provzută cu tot felul de mărfuri de băcănie și ferărie. Si anume: Mărfuri de

BĂCĂNIE:

Făină de toți numerii; zăhar, orz, urez, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrana. Prețuri moderate. Marfa totdeauna proaspătă și bună. Eară îndeosebi feranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

FERĂRIE

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Si anume:

Feruri de plug,
sape, arsauă, și altele, de cele mai noi și practice.

Coase din Styria,
sistem nou și bun!
Se dau pe garanție! Dacă nu corespund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aici se pot căpăta cute pentru ascuțit, de cele mai bune.

Lanțuri
de tot felul, de fer și drot

Guie de drot,
pentru sindilă, potcoave, și altele.

Negustorilor în mic de prin comună, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

Fireze,
mai late și mai anguste, săcuri,
topoare, și alte unele pentru lemnărit.

Otel și fer,
drugi de fer și pante, etc. și tot felul de articli și unele trebuincioase la economie, acasă și în câmp!

Vase
emailate și de fer, căldări, frigări etc.

Lampe,
 mari și mici, lumini, petroleu, etc.

„DETUNATA“,

INSTITUT DE CREDIT SI DE ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACTII

Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (409)

În temeiătă în 1895.

7—15

Capital de actii: florini 30.000.

Primește depunerile spre fructificare, după care solvește 6% interese fără privire la terminul de abdicare.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depunerile se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

Direcția institutului.

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

63 (410) 35—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire comercianților din provincie, spre vînzare.

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna proaspătă, excelentă și ieftină, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76

75 Kilo

70 Kilo

Saci să rescumpără cu 20 cr.

Făină să vinde în saci de 70 și 75 kilo.